

L'aspecte de la sala del Casino quan es celebrà el primer Certamen, l'any 1881

Dibuix de Josep Maspons (*l'Il·lustració Catalana*)

EDITORIAL

LA VIDA SOCIAL DE GRANOLLERS

Un dia llegirem un article periodístic encapçalat així, tal com ho van aquestes ratlles. I començava: "A Granollers tenim 53 tavernes..." D'aquell dia ençà sentirem desig de mostrar que la vida social de Granollers és tanmateix altra cosa bastant diferent, en la qual per res no compten aquelles 53 tavernes. I aquest desig, covat dies i més dies, hem cregut d'oportunitat satisfer-lo ara, en els dies d'aquesta nostra festa major en que justament s'escau el cinquantenari del Casino de Granollers.

No pretenim pas fer la història del nostre Casino, ni molt menys. I al títol "La Vida Social a Granollers", preferim aquest altre més senzill: "La vida de les societats locals". Sota aquest enunciat, és nostre propòsit oferir al lector una impressió —i res més que una impressió— del que, grosso modo, ha estat la vida de les nostres societats en aquests cinquanta anys que té el Casino. Fer passar per davant dels ulls dels nostres conciutadans, imatges conegudes i estimades; fer d'aquest extraordinari de LA GRALLA com un llibre de records pels que ja comencen a viure del passat, i una evocació que pugui ésser de bon profit per als que pugen. No una elegia ni un plany, sinó una visió del que varen fer els nostres avis i els nostres pares —homes que tenien un concepte optimista de la vida— en llur afany de contribuir a la marxa ascendent de la col·lectivitat. Sobre tot, mostrar l'esforç que pressuposa que en una vila com era Granollers, tot just passats cinc anys de la darrera carlinada (que aquí deixà tant trist record), fos bastit, per la cooperació voluntària d'homes de tots els estaments, l'edifici del Casino, i que en el terme de deu anys fossin edificats també de nova planta la casa del Centre Catòlic i la de La Unió Liberal, i encara la que, per iniciativa particular, s'aixeca a la plaça del Bestiar, per a estatge de la societat L'Alhambra.

Aquest esforç dels granollerins de l'any 80 bé val que sigui ponderat i ben agraït pels que voldriem la ciutat nostra la primera en tots els ordres de l'activitat humana. Cal deixar ben palesa la nostra admiració als vells granollerins que, enduts de l'afany de sociabilitat, que en aquell temps fou com una rauxa a totes les viles i ciutats de Catalunya, varen llegar a la vila quatre casals en els que avui encara s'hi descabdella la nostra vida de societat. Aquells homes que varen fer el Casino, el Centre, la Unió i L'Alhambra, no eren els sarauïstes de tantes i tantes societats recreatives de "sala i arcova", sinó vilatans dignes de la ciutadania que sentien l'afany de llibertat i independència i que es constituïen democràticament, cada ú en la seva petita república, per a ésser tots plegats a l'obra comuna d'empènyer la Vila vers una més elevada categoria entre els pobles de la nostra terra.

Poc agradata de girar la vista enrera, si no és per veure d'aprendre'n per a fer sempre camí avant, saludem avui els pocs que encara resten d'aquella plèiade de vilatans, i tributem un record a la memòria dels que ja han pagat llur tribut a la terra. La coneixença de llur esforç, tot i les picabaralles amb les quals aquest fou exornat, voldriem que servis de guiatge a la nostra joventut, i no pas per a ressuscitar el que fatalment sigui cridat a desaparèixer, sinó per a aprofitar-ne el que valgui per a la vida present i futura de la ciutat.

I, ara, a tots els lectors granollerins, visquin o no al redós de la Porxada, vagi, amb aquesta ofrena del nostre esforç, el desig de que la festa d'enguany els sigui ben plaenta i agradable i ben grat aquest volum de nostres publicacions, que no vol ésser sinó expressió del nostre afany de comportar-nos com bons fills de la ciutat.